

ΣΥΤΡΟΦΟΙ, ΠΟΙΟΣ ΑΠΟ ΜΑΣ ΔΕ ΘΑ ΣΤΡΕΦΟΤΑΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Για τον Ρόμπερτ Χάβεμανν

Ἄλλὰ

ἢ λάμψη τῶν αὐγερινῶν τοῦ Μιοῦντζερ
πάνω ἀπὸ τοὺς ἐπαναστάτες χωρικοὺς
ὅταν στοὺς βασανιστές τους
ἔδιναν γὰ καταλάβουν μὲ αἷμα.

Ἄλλὰ

ἢ μελωδία στὸ ἀρμόνιο τοῦ Στάλιν
ὅταν στοὺς στρατιῶτες τοῦ Χίτλερ
βροντοφώναζε στὰ παγωμένα τους αὐτιά
τὰ Χριστούγεννα τὸ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ.

Ἄλλὰ

ἢ κομψότητα τῶν αὐτόματων πυραύλων
στοὺς οὐρανοὺς τοῦ Χὸ Τσι Μίνχ.
ὅταν δίνουν στίς καταπληκτικὲς μηχανολογικὲς ἐπιδόσεις
ἀπὸ τὸ Ντητρόϊτ

τὸ καταπληκτικὸ φιλί.

Ἄλλὰ

ἢ ὁμορφιά τοῦ πολυβόλου
ποὺ κρέμεται στὸν ὦμο τοῦ γκερίλλα
ὅταν στὸν βολιθιανὸ κούλη
δίνει εὐστοχα ἐπιχειρήματα ἐνάντια στοὺς καταπιεστές του
ποὺ ἐπιτέλους τὰ καταλαβαίνουν

Τὸ καλύτερο ὅμως:

Χωροφύλακες γυμνασμένοι ἐνάντια στὸ λαὸ
ὅταν στὸ ρεῦμα ποὺ σχηματίζουν οἱ ἀγανακτισμένες μάζες
πνίγονται παρασυρμένες στὰ βάραθρα τῶν δρόμων
Καὶ ἐπιτέλους, ἐπιτέλους ἀρπάζουν ἀντὶ γιὰ τὰ ὄπλα τους
τὸ σωτήριο χέρι τῶν ἀόπλων.